

In dankbare herinnering aan

GERARD SPIJKER

echtgenoot van Andrea de Jong

Hij is geboren op 8 juni 1914 te Losser. Op 27 juli 1990 is hij, na voorzien te zijn van het H. Sacrament der Zieken, overleden te Oldenzaal. Biddend hebben wij op 31 juli afscheid van hem genomen in de H. Antoniuskerk te Oldenzaal en hem daarna begeleid naar het crematorium te Usselo.

Het 45-jarig huwelijksjubileum van pa en ma ligt nog vers in ons geheugen. Het was een prachtig feest. Wij hadden toen nog niet kunnen vermoeden dat onze blijdschap zo snel in droefheid zou veranderen. Maar wij stonden machteloos tegenover een ziekte die pa 3 jaar lang bewonderenswaardig wist te dragen. Hij zal meer gevoeld hebben dan hij in feite uitsprak. Maar hij wilde nu eenmaal anderen niet met zijn problemen lastig vallen, zoals hij zo wie zo zijn gevoelens niet gemakkelijk prijs gaf. Ziekte en tegenslag verwerkte hij voor zichzelf in stilte.

Hij was een lieve man, vader en opa, die zich heel bezorgd toonde voor ons gezin. 45 Huwelijksjaren roepen dan ook dierbare herinneringen op aan gedeeld lief en leed. Hij heeft ook altijd hard voor ons willen werken. Hij deed dat met de hem eigen plichtsgetrouwheid en punctualiteit. Veel plezier vond hij echter niet in zijn werk in de textiel fabriek. Daarom ook had hij er alles voor over om ons, zijn kinderen, te laten studeren. Hij gunde ons meer dan hij ooit had bereikt.

De jaren na zijn pensioen echter heeft hij met volle teugen genoten. Ze kwamen voor hem als een bevrijding. Het tuinieren, fietsen, wandelen en samen met ma de huishouding doen, deden hem het grootste plezier.

Sociale bewegenheden - vooral in zijn 'jonge jaren' zette hij zich actief in voor de 'kleine man' - ging bij hem hand in hand met geslotenheid en bescheidenheid. Hij wilde niet graag op de voorgrond staan en hij zocht daarom het contact met mensen niet. Maar, eerlijk als hij was, zou hij nooit iemand iets tekort doen.

Hij was een man die met zijn tijd meeleeftte en die tot op bepaalde hoogte veel kon accepteren. Maar soms ook kon hij in niet mis te verstane bewoordingen uiting geven aan zijn goed- of afkeuring.

Wij hebben in dit bidprentje uiting willen geven aan onze bewondering voor een man die tot op het laatst alles heeft gegeven.

Lieve man, vader en opa, zelf altijd een man van de tijd, is nu jouw tijd gekomen. Wat je voor ons betekende, vergeten wij nooit. Bedankt voor alles. Rust in vrede.

Voor uw bliken van medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man, onze lieve vader en opa, zeggen wij U hartelijk dank.

A. Spijker-de Jong
Kinderen en kleinkinderen